

[Ib Nørlund.]

mulighed for opsigelse, eller retten til opsigelse følger af traktatens natur.“

Hvad er regeringens opfattelse af EF-traktaten i så henseende? Er det sådan, at det var deltagerens hensigt at indrømme muligheden af, at man kunne komme ud igen, selv om det ikke står der, eller er det noget, der følger af traktatens natur? Jeg vil gerne bede om en erklæring fra regeringen i den henseende.

Udenrigsministeren (K.B. Andersen):

Jeg vil gerne takke for den, jeg tror jeg kan sige enstemmige tilslutning. Jeg skal kun gøre et par ganske korte bemærkninger.

Hr. Arentoft spurgte, hvorfor jeg netop havde valgt de fire lande at henvise til, og nævnte de andre. Jeg må tilstå, at når jeg ser ned ad listen, må jeg konstatere, at det alle er lande, vi er venligstillede over for og har et godt forhold til, men jeg synes nok, at hvis man skulle vælge lande, som det er naturligt at henvise til, fordi det er lande, vi ofte henviser til i politiske sammenhænge, var det naturligt netop at nævne disse fire.

Fru Kristine Heltberg spurgte om det med sprogene. Jeg er ikke uenig i, at havde vi råd til det og tilstrækkeligt mandskab osv., burde vi selvfølgelig bringe alle FN's sprog hver gang. Det gør vi altså ikke, og så vælger vi de to sprog, som vi mener ligger os nærmest. Men hvis fru Kristine Heltberg er interesseret i det, kan vi jo givet skaffe udgaven på russisk, og det skal vi gerne gøre.

Vedrørende hr. Ib Nørlunds spørgsmål vil jeg gerne henvise til besvarelse i udvalget, ikke mindst fordi det tredje af dem jo gik på en regeringserklæring, og den kan jeg ikke stå og formulere uden drøftelse med den regering, jeg tilhører. Jeg skal sørge for, at der bliver svaret i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af traktat om ændring af visse finansielle bestemmelser i traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber og traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber.

(Andre selvst. forslag nr. LIV. Fremsat 27/1 76.)

Forslaget sattes til forhandling.

Ole Espersen (S):

Da vi blev medlemmer af fællesmarkedet, påtog vi os et par forpligtelser af forskellig karakter til senere indfrielse. Én var af mere juridisk karakter — her tænker jeg på de direkte valg, som er behandlet i Rom-traktaten — en anden forpligtelse var af mere, skal vi sige politisk karakter, og det er den forpligtelse, som regeringen nu søger tilslutning til at få opfyldt i dag gennem vedtagelsen af det beslutningsforslag, som ligger på folketingets bord.

Der er tale om øgede beføjelser for fællesmarkedets Parlament. Der er tale om beføjelser af forskellig karakter, som jeg skal nævne om et øjeblik. Denne politiske forpligtelse, som vi nu søger indfriet, var nævnt i udenrigsministeriets gule redegørelser forud for afstemningen i 1972.

Fællesmarkedskommissionen har udarbejdet et forslag til nye bestemmelser om budgetforholdene inden for EF. Disse bestemmelser vedtog Kommissionen i 1973, og de har nu fundet udtryk i en konvention, som regeringen i markedsudvalget i dette folketing fik tilslutning til at undertegne i juli 1975.

Ændringerne i forhold til den hidtil gældende budgetprocedure består bl.a. deri, at der indføres en egentlig revisionsdomstol, en såkaldt revisionsret, som skal have betydelig større revisionsmæssige beføjelser end den eksisterende såkaldte kontrollkommission. Der er givet regler for disse revisionsretsmedlemmers uafhængige funktion og deres ret til at foretage revisioner både på Fællesskabernes forskellige kontorer i Bruxelles og revision i de enkelte lande, for så vidt det har noget med Fællesskabets funktion at gøre. Der er ingen tvivl om, at denne revisionsret, som har været efterlyst af mange regeringer, vil kunne få en væsent-